

**[Gillstrup]**

»I hvilket omfang hindrer gældende regler kommuner i at smide bistanndsklienters børn ud af daginstitution, når der ikke betales for dem?«

**Begrundelse**

I et Lis Jølver-indslag i radioens program 1 omkring klokken 17.05 tirsdag den 27. juni 1989 oplyste socialdirektør Michael Møller fra Karlebo Kommune, at Socialministeriet skulle have udsendt et cirkulære, hvorefter bistanndsmottagerforældre bare kan lade være med at betale for deres børns daginstitution, uden at kommunen kan lade være med at modtage børnene til normal daginstitutionsservice.

Hvilke regler skal ophæves, for at dette uvæsen bringes til ophør.

*Svar (5/7 89):*

**Socialministeren (Aase Olesen):**

Der gælder ingen særlige regler for kontanthjælpsmodtageres manglende betaling for ophold i daginstitutioner m.v. for børn.

Generelt gælder det, at en afgørelse om bortvisning af et barn fra en daginstitution forudsætter, at der i bistanndloven eller i administrativt fastsatte bestemmelser er den fornødne hjemmel. Der findes ingen hjemmel til, at det sociale udvalg eller kommunalbestyrelsen på grund af manglende betaling kan udelukke et barn, hvis pasningsbehov det sociale udvalg selv har accepteret, fra en daginstitution. En opsigelse af et barn i en daginstitution begrundet i en – selv væsentlig – restance med forældrebetalingen vil således være i modstrid med bistanndloven.

I forbindelse med Folketingets behandling af en række ændringer af reglerne om kontanthjælp blev der af Socialudvalget i spørgsmål nr. 41 vedrørende L 72 (ændring af reglerne om kontanthjælp) rejst spørgsmål om, hvorvidt kommunerne ved en eventuelt manglende daginstitutionsbetaling skal kunne inddrive betalingen ved tilbageholdelse i bistanndshjælpen. Hertil svarede jeg i december 1988:

»Efter bestemmelsen i bistanndlovens § 7, stk. 2, inddrives betalingen efter reglerne om inddrivelse for personlige skatter.

En inddrivelse efter disse bestemmelser anser jeg ikke som en mulighed over for en kontanthjælpsmodtager.

Derimod kan der blive tale om afgørelser om en særlig administration af kontanthjælpen efter bestemmelsen i bistanndlovens § 49.

Kontanthjælp ydes som hovedregel i form af et samlet kontant beløb. Efter bistanndlovens § 49 kan det sociale udvalg dog undtagelsesvis beslutte en særlig måde at udbetale kontanthjælpen på.

I tilfælde med manglende betaling for ophold i daginstitutioner m.v. kan denne bestemmelse eventuelt bringes i anvendelse, således at det sociale udvalg går ind i administrationen af kontanthjælpen for en kontanthjælpsmodtager, der har misligholdt sin betalingsforpligtelse.

På denne måde vil det kunne sikres, at kontanthjælpen administreres på en sådan måde, at der ikke bliver tale om gentagne misligholdelser.«

Disse betragtninger er fortsat gældende. Desuden kan tilføjes, at efter bekendtgørelse nr. 359 af 3. juni 1987 om betaling af gebyr ved ikke rettidig betaling for ophold i daginstitutioner m.v. for børn, jf. bistanndlovens § 7, stk. 4, har kommunalbestyrelsen mulighed for at beslutte, at der skal betales et særligt gebyr, når betalingen for opholdet først ydes, efter at sidste rettidige indbetalingsdato er passeret.

Når der også skal tages et væsentligt hensyn til børnenes behov, er det således min vurdering, at kommunerne har tilstrækkeligt med redskaber til at reducere omfanget af restancer til et acceptabelt niveau.

**Spm. nr. S 945**

Til *finansministeren* (30/6 89) af:

**Glistrup (SF):**

»Hvorvidt er der – direkte eller indirekte – skatteyderpenge indblandet i de i Flygtninge Nyts forsidedeleder fra juni 1989 omtalte »ganske mange arrangementer«?«

**Begrundelse**

Den i spørgsmålet nævnte leder lyder i sin helhed:

»Mad og musik. Krydderier og mavedans. Efterhånden er der ved at være tale om en sikker og effektiv blanding ved de ganske mange arrangementer, der afholdes, for at danskere og flygtninge kan komme på bedre talefod med hinanden. Der er tale om en »eksil-mixtur«, som Berlingske Tidende skrev i omtalen af det store SiD-arrangement i Kastrup, der blev foromtalt i sidste nummer af Flygtninge Nyt.

Det hele er endnu så nyt, at der er et stort behov for mange flere tilfælde af lignende arran-